

SEW: KARACA - AHREN + FESKE Görüşmesinden:

19 Kasım günü SEW ile yapılan görüşmede Dietmar Ahrens'in söyledikleri:

Uluslararası hareket güçlü bir sarsıntı geçiriyor. Açık söylemek gerekirse biz şimdiye dek sosyalizmi hep bir aşık gözüyle gördük ve yanlışlarına gözlerimizi kapadık.

Bizim partimizdeki yoldaşların önemli bir bölümü savaş sonrası yıkıntıların temizlenmesinde çalıştı, Alman topraklarının en azından bir bölümünde arzuladığımız bir düzenin oluşmasına sevindik.

1961 yılına dek Batı Berlin kenti DDR'a yüz milyonlarca marka mal oldu. 1940-50'lerin gelişmeleri DDR'lilerin 4-5 yıllık çalışmalarının hiç için olduğunu gösteriyordu. Bu yıkım karşısında biz de duvarın çekilmesinden yana olduk. 1961'den sonra DDR'da sosyalizm kurulmaya başlandı.

Biz de DDR'daki parti yönetimini 1945'li yıllarda ateşli devrimciler olarak tanıdık. Günümüzdeki gelişmeler karşısında yapıların da değişmesi gerekiyor. Bilgi birikimi hızla artıyor. DDR'dakiler ise mevcut eğitimlerini bundan 30 yıl önce aldılar. Bu arada bilimsel-teknik devrimin ortaya çıkardığı yeni koşullar başka bilgiler ve yeni yaklaşımlar gerektiriyor. Klaus ve beni de o dönemde yetişmiş bu kişiler arasında değerlendirmek gerekir. (Bu arada kendilerinin 'Alternatif'leri nasıl yanlış bir biçimde değerlendirdiklerinden ve ancak yanlışlarından öğrenir hale geldiklerinden sözetti.

Bugün partide ik akımın olduğundan sözedilebilir: 1) Ne oluyor, bugüne dek yaşadıklarımız, yaptıklarımız boşuna mı diyenler 2) Uzun yıllardır kimi doğrulara parmak bastıkları halde , partinin en hafif deyimle geri çektiği kişiler.

İç politikada , yani B.Berlin politikasında partimiz DDR çizgisinden ayrılmıştı. Örn. Orta Avrupa'da bir sosyalist devletin kuruluşu bundan böyle bir savaşın sonucu olamaz. Bu ancak geniş bir mutabakatla, toplumsal bir birlikte ortaya çıkabilir. Şimdi , mevcut hareketlerin içinde ilerinin sosyalizminin tohumları var. Ne alternatifler, ne de Sosyal Demokrat'ların ne azından bir kısmı

bu sistem içinde hedeflerine ulaşamayacaklarını görüyorlar. Örneğin, dünyadaki bilimsel-teknik devrimin bu aşamasında belli bir toplumsal kontrol oluşturulmazsa, dünyanın 20 yıllık ömrünün kaldığını görüyorlar.

Son günlerdeki gelişmeler karşısında DDR ile ilgili olarak artık hiçbirşey yok gibi davranmanın mümkün olmadığı açıktı. Parti yönetimi olarak güven sorununu gündeme getirmeden geri çekilmeyi yeğledik, çünkü parti çoğunluğu bizim yönetimimizin devamını istese bile bu, partinin bölünmesini getirebilirdi. Biz, gerçek bir politik tartışma yapılabilsin diye çekildik. Dün plenumumuzda politik bir karar aldık ve bunu oy birliğiyle aldık. Kadınların kotası gibi birçok seçim kuralıyla da saatlerce uğraşarak partiyi Kongre'ye götürecek bir komisyon seçtik. (İdari yönetme Komsiyonu). Ocak ayında üye toplantısı, ve belki ondan iki ay kadar sonra da Kongre yapılacak. Bugün hiçbirimizin bir reçete yok elimizde çözüm için. Ancak bu komisyonda değişik görüşlerden olanların yeralmasına dikkat edildi. Bunlar programı tartışmaya açacak, tartışılacak konular içinde partinin seçeceği yol da vardır, sosyal demokrat mı olacak, reformist mi vb. DKP'deki gelişmelerin olumsuz sonuçlarından ders çıkartarak, kimseyi belli kutulara koymayacağız, tartışmayı bir bütün olarak sürdüreceğiz.

Partimizde yönetimde kim olursa olsun , enternasyonalizmden vazgeçilmeyecektir. Herkes bu kentteki sorumlulukları dışında başka sorumlulukları olduğunu (örn. bu kentteki Türkiyeliler) biliyor.

Insan özgürlüğünün temeyi sosyal güvenliktir, dedik. Ama bu da yetmiyor, bunu gördük.

Sevgili Konuklar,

bizler bugün "Türkiye'de İnsan Hakları ve Demokrasi" belgisi altında biraraya geldik.

Kardeş partimiz Türkiye'de insan haklarını çiğneyen, antidemokratik Özal rejimine karşı, bu belge altında cesaretli bir savaşım veriyor. Yine bu belge altında komünistler, sendikacılar, aydınlar ve diğer demokratlar birarada insan hakları için savaşım veriyor.

Türkiye'deki antidemokratik rejime karşı, insan hakları ve demokrasinin kazanımı için verilen savaşımında son on yıllarda hayatını kaybeden, işkenceden geçen, hapis edilen ve bu Nato devletinin cezaevlerinde hala çile çeken tüm Türk ve Kürt'lerin önünde derin bir saygı ile eğiliyoruz.

Dünyaca tanınmış şair ve yazar Nazım Hikmet'e de 1938 yılında politik inancından dolayı, 28 yıl ağır hücre cezası verildiğini hatırlatmak istiyoruz.

1950 yılında tüm dünyadaki protestolar, gerici egemen Türk güçlerini, Uluslararası Edebiyat Barış Ödülü sahibi yazarı serbest bırakmaya zorladı. O dönemde sürdürülen protesto kampanyalarında payımız olduğu için gururluyuz.

Yoldaşlarımız Nihat, Haydar, Ahmet ve Türkiye'deki tüm ^{politik} tutuklu ve hükümlülere bugünkü toplantımızdan en sıcak savaşım selamlarımızı gönderiyoruz. Tekrar özgürlüklerine kavuşuncaya dek, dayanışmamızı aynen sürdürüceğimize söz veriyoruz.

Avrupa'daki birçok komünist partiler kimi zaman gerici güçler tarafından - Almanya'daki faşist Hitler diktatörlüğü döneminde olduğu gibi - illegaliteye geçmeye zorunlu bırakıldılar. Ancak onlar verdikleri savaşım sonucunda tekrar yasallıklarını kazandılar. Bugün kıtamızda yalnız Türk ve Kürt komünistleri illegalite şartları altında savaşımalarını sürdürmek zorunda. Türkiyeli komünistler, 10 Eylül 1920, kuruluş gününden bu yana - yani 69 yıl içinde - yalnız iki yıl legal çalışabildiler.

Yalnız bu durum bile çok büyük bir kahramanlıktır.

Bu nedenle bizler bu partinin tüm üyelerine: Yaşasın Türkiye ve Türkiye-Kürdistanı komünistleri! diyoruz.

Bizler, bugün burada Türkiye'de insan hakları ve demokrasinin artık tam manasıyla gerçekleşmesini istediğimizi tekrar vurguluyoruz.

SEW şimdiye dek Özal ve Evren'e gönderdiği mektuplarda, Ankara'da hükümet temsilcileri, diğer parlementerler, politikacılar ve antifaşistlerle yaptığı görüşmelerde dile getirdiği:

- Türkiye Birleşik Komünist Partisinin yasal kurulabilmesi
- Ülkenin tüm demokratlarına özgür politik çalışma hakkı tanınması
- Sargın, Kutlu, Kardam ve tüm politik tutuklu ve hükümlülerin derhal serbest bırakılması

istemlerini bugün burada tekrar ediyor.

Ankara'daki diktatör rejim kendisini yalnız insan haklarını çiğneyen, antidemokratik bir rejim olarak değil, bunun yanı sıra ayrıca ABD ve Nato'nun silahlanma politikasının uygulayıcısı olarak da kanıtladı. Washington ülkenin stratejik önemini, Sovyetler Birliği ve Bulgaristan'a coğrafi açıdan yakınlığı, yine Ortadoğu ülkelerine göre coğrafi konumu ve Yunanistan ile Kıbrıs sorununa aldığı tavrı da hesaba katıyor. Ve neticede Ankara'daki rejim çok yüksek askeri yardım alıyor. Türkiye halen 570.000 kişiyi silah altında tutuyor ve böylelikle ABD'den sonra ve FAC'den önce asker sayısı açısından Nato'nun ikinci güçlü ordusunu oluşturuyor.

Bu durum önemsenmeyecek bir durum değil. Çünkü Nato ülkesi Türkiye ile SB komşu ülkeler. Böyle bir durumda bizim iki partimizin, ABD yönetiminin uyguladığı silahlanma politikasına karşı, barış savaşımını politikalarının ana konusu yapmaları gayet olağandır.

En önemli insan hakkı, yaşama hakkıdır ve bu da yalnız barış ortamında garanti edilebilir.

Sevgili Konuklar !

Türkiye Birleşik Komünist Partisi Başkanı Nihat Sargın ve Genel Sekreteri Haydar Kutlu yıllarca süren politik göçmenliklerinden sonra iki yıl üç gün önce, 16.Kasım 1987 tarihinde ülkelerine döndüler. Ülkelerinde verilen demokrasi savaşımına katılmak ve partilerinin yasal kurulması için başvurmak istiyorlardı. Türk hükümetinin ülkede demokrasi geliyor tarzında yaptığı tüm açıklamalar ve Özal hükümetinin insan haklarını kapsayan uluslararası anlaşmalara attığı tüm imzaların boş oldukları ortaya çıktı.

Herkesin bildiği gibi: Kutlu ve Sargın Ankara'da daha uçaktan inerken tutuklandı, işkence gördü ve aylardan beri Devlet Güvenlik Mahkemesinde yargılanıyor.

Dayanışmamızla Türk ve Kürt komünistlerin yanındayız. En iyi dayanışma tarzı ise kendi günlük yaptığımız eylemler olacaktır. Lenin'e göre hareket edelim, 1917'de şöyle demişti: "Uluslararası dayanışma boş laflarla, dayanışma teminleri ile, beyannamelerle değil somut eylemlerden oluşur." Batıberlin'de birarada daha güçlü bir şekilde muhafazakarlığa ve neofaşizme karşı savaşım verelim.

Şehrimizde bugünlerde CDU'nun Re'plerin, politikacıların, basın ve yayın organlarının insan hakları ve demokrasi konularında yaygaralarına şahit oluyoruz. Burada ve FAC'de milyonlarca başka ulustan vatandaşa, Helsinki Sonuç Belgesi gibi uluslararası anlaşmaları çiğneyerek, insan haklarını vermeyen de aynı politikacılarıdır.

Bizim partimiz Ocak ayında yapılan yerel seçimlerde sunduğu seçim programında, diğer tüm başka ulustan vatandaşlara seçme ve seçilme hakkı verilmesini talep etti.

SPD/AL Senatosunun hükümet açıklamasında: Senatonun yabancılara yerel seçim hakkı verilmesi için parlamentoya en kısa zamanda bir yasa tasarısı vereceği konusu da yeralıyordu. CDU ve Rep'ler bunun anayasaya karşı olduğu gerekçesi ile karara karşı saldırıya geçtiler. Rep'ler (Cumhuriyetçiler) bir bildirilerinde (aynen alıntı): "Yabancılara seçim hakkı verilmesi çok kötü sonuçlar doğurur. Berlin'deki 250.000 yabancı politik bir güç faktörü oluşturur. Neukölln, Kreuzberg, Tiergarten ve Wedding semtlerinde Almanlar artık kendi gelecekleri konusunda karar veremez duruma gelirler. Devlet ve yönetimin önemli pozisyonlarına her yerde yabancılar gelebilir.

Yabancı aşırı sol ve sağ partiler daha da güçlenir. Radikal islam hareketleri sayesinde dini hoşgörüsüzlük, ülkede iç savaş ve nefret bizim parlamentolarımıza kadar girer" diye iddia ediyorlar.

Bu belge altında seçim hakkı konusunda bir karar alındığı taktirde senatoyu devirme amacına yönelik, imza topluyorlar.

Bu çirkin halkı kışkırtmaya yönelik yöntem, bize faşizm dönemindeki uygulamaları anımsatıyor. Bu ayrıca halkların birbirine karşı kışkırtılmasını yasaklayan, anayasaya da aykırı.

Batıberlin'li demokratların bu duruma yanıtları ise yalnız, bu politikacıların ırkçılık ve şövenizm ile şehrin atmosferini daha da zehirlemelerini önlemek için ellerinden gelen herşeyi yapmaları olacaktır.

Burada yaşayan ve çalışan diğer ulustan vatandaşların ve ailelerinin temel sorunları olarak, kendilerine ekonomik, politik, kültürel ve yasal hakların verilmemesi ve entegrasyon olanaklarının kısıtlanması veya hiç sağlanmaması olarak görebiliriz. Bu da, insan haklarının sürekli çiğnenmesi demektir.

Batıberlin'deki komünist ve çalışanlara, Cumhuriyetçilerin diğer ulustan vatandaşların seçim hakkına karşı sürdürdükleri kampanyaya ilişkin iki görev düşüyor.

I. Yabancı işçilerin daha ağır bir şekilde özel sömürülmelerine ve yapılan baskı ve saldırılara karşı, ırkçılık ve şövenizme karşı elele dayanışma içinde kesin tavır koyarak savaşım vermemiz gerekiyor.

Ulusal ön yargılara her yerde karşı çıkmamız gerek. Bu konu ile ilgili kısa bir süre önce yaptığı bir açıklamada: " Ülke içi barış ortamını dışarıdaki barış için de önemli faktör olduğunu savunuyoruz. Bu nedenle

şehrimizde neofaşizmin ve aşırı sağcı güçlerin güçlenmelerine endişe ile bakıyoruz." diye belirten DGB (Alman Sendikalar Birliği) Federal Bölge Başkanına katılıyor.

2. Diğer ulustan vatandaşların tekel sermaye güçlerine karşı verilen savaşında yer almalarını sağlamak için firma ve sendikalarda tüm imkanlar sağlanmalıdır.

Bu bilhassa önümüzdeki tam ücret ve personel ile 35 saatlik iş haftası ile ücret ve maaşlara zam verilmesi için verilen savaşlarda önemli rol oynayacaktır.

SEW, tüm çalışanların, diğer ulustan vatandaşların çoğunun çalışanlar, ve dolayısıyla bizim sınıfımızın bir parçası olduğunun en önemli faktör olduğunu ve daha güçlü dayanışma göstererek yerli ve yabancı çalışanların birlikte hareket etmesi gerektiğini, diğer ulustan vatandaşların Batıberlin'li sınıf yoldaşları ile aynı temel sorunları ve bunun yanı sıra somut durumlarından ötürü özel sorun ve talepleri olduğunu,

Batıberlin'li değişik ulustan vatandaşları birbirine düşüren her yön-teme karşı ve dışlama ve milliyetçi kışkırtmacılığa karşı kesin bir tutarda savaşım vermek gerektiğine,

Diğer ulustan vatandaşların haklarını kullanabilmesi ve durumlarının düzeltilmesinin tüm işçi sınıfının şimdiye dek kazandığı hakları korumasına ve daha da genişletmesine ve kendilerinin kendilerini sömürönlere karşı verilen savaşında yer almalarına bağlı olduğu görüşünü savunuyor. SEW, Senatoyu, doğru hedefe yönelik doğru bir adım olarak gördüğü, yerel seçim hakkının verilmesi konusundaki hükümet açıklamasını, parlamento gerçekleştirilmesini ve parlamento dışı güçlerle de birlikte yasallaşması için harekete geçmeye çağırıyor.

Senatoyu, Cumhuriyetçilerin sürdürdükleri halkı yabancılara karşı kışkırtma politikalarına karşı vatandaşlarımızın yüzde 13'ünün korunması ve ve iç barışın sağlanması için bir kamu ^{oydunlatma} ~~açıklama~~ kampanyası başlatmaya çağırıyoruz.

Sevgili Konuklar !

Gelin, Türkiye'deki politik tutuklu ve hükümlülerle demokrasi ve insan hakları savaşmcıları ile sürdürdüğümüz dayanışmayı, neonazilere karşı daha güçlü bir şekilde aktif savaşım vererek ve diğer ulustan vatandaşların demokratik haklarını kazanmak için, burada Batıberlin'de birleşelim.

Yaşasın uluslararası dayanışma !

Yaşasın Türkiye Birleşik Komünist Partisi (TBKP) ile Batıberlin Sosyalist Birlik Partisinin (SEW) savaşım ve eylem birliği !

20. April 1989

TÜRKİYE BİRLEŞİK KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ
United Communist Party of Turkey
Central Committee

AN DEN VORSTAND DER SOZIALISTISCHEN EINHEITSPARTEI
WEST BERLINS

Liebe Genossinnen und Genossen,

Wir möchten Euch mitteilen, dass Genosse Safter Çınar, nach der Gründung unserer Abteilung für Internationale Verbindungen, für die Beziehungen unserer Partei mit der brüderlichen Sozialistischen Einheitspartei West Berlins auf zentraler Ebene verantwortlich ist.

Wir bitten Euch recht herzlich, auch unsere Beziehungen auf zentraler Ebene durch Genossen Safter Çınar fortzusetzen.

Mit kommunistischem Gruss

VEREINIGTE KOMMUNISTISCHE PARTEI DER TÜRKEI

Stellvertr. Vorsitzender

Stellvertr. Generalsekretär

Mehmet Karaca

Osman Sakalsız

